

วิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง ราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา

เรื่องย่อ : ราชอิริราช ตอน สมิงพระรามอาสา

พระเจ้ากรุงต้าฉิง ผู้สวดยราชสมบัติอยู่ที่กรุงจีน มีทหารเอกคนหนึ่งชื่อ “กามะณี” ผู้มีฝีมือด้านการขี่ม้า เท่งทวนอย่างหาผู้ทัดเทียมได้ยาก พระเจ้ากรุงจีนจึงเกิดดำริอยากทอดพระเนตรขุนศึกของพระองค์รำทวนต่อสู้กับทหารฝีมือดีจึงได้ทำการยกทัพมาที่กรุงรัตนบุระอังวะเพื่อตามหาขุนศึกที่ทัดเทียมกับกามะณี เมื่อมาถึงพระเจ้ากรุงจีน ได้ส่ง “โจเปี้ยว” ขุนนางในตำแหน่งฝ่ายพลเรือนที่พูดภาษาพม่าได้ เพื่ออัญเชิญพระราชสาส์น และเครื่องราชบรรณาการมากมาย โดยบอกความประสงค์ของพระองค์ว่า ต้องการเพียงแค่อวดพระเนตรรำทวนเท่านั้น จึงมีพระราชประสงค์ให้ทั้ง ๒ ฝ่าย ส่งตัวแทนมารำทวนสู้กัน ซึ่งหากตัวแทนฝั่งกรุงอังวะแพ้ จะต้องยกเมืองให้พระเจ้ากรุงจีน แต่หากกรุงอังวะชนะตนจะยอมทัพกลับไปแต่โดยดี และได้มีพระราชกำหนดประกาศแก่ทหารทั้งปวงว่า ถ้าผู้ใดไม่มีอาวุธในการสู้รบ ห้ามทำอันตรายเป็นอันขาด

พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องได้รับแจ้งในพระราชสาส์น ก็รู้สึกดีพระทัยยิ่งนัก จึงได้พระราชทานเงินทองให้แก่โจเปี้ยว และเครื่องราชบรรณาการตอบกลับเป็นจำนวนมาก หลังจากนั้นพระเจ้าฝรั่งมังฆ้องจึงได้ตั้งฆ้องร้องป่าวไปทั่วทั้งพระนคร เพื่อตามหาคู่ต่อสู้ที่ทัดเทียมกับกามะณี แต่ก็ไม่มีใครรับอาสา แม้พระเจ้ามณเฑียรทองจะทรงโปรดให้เป็นมหาอุปราช และแบ่งพระราชสมบัติให้กึ่งหนึ่งก็ตาม

แต่เมื่อสมิงพระรามได้ยินเรื่องราวเหล่านี้จากการพูดคุยกันของผู้คุม ก็เกิดความคิดว่าตัวเองนั้นต้องพ้นนาการมานาน ได้ออกไปขี่ม้ายึดแข็งขี่ดาบข้างก็คงจะดีไม่น้อย อีกทั้งตนก็ไม่ได้เกรงกลัวต่อกามะณีแต่อย่างใด ถึงกระนั้นการจะรับอาสา ก็เหมือนเป็นการหาบสองบ่า อาสาสองเจ้า เพราะตนเป็นคนมอญที่เคารพพระเจ้าราชอิริราชมาก จะมาช่วยพม่าได้อย่างไร แต่เมื่อมาคิดดู ๆ แล้ว หากพม่าไม่สามารถด้านทานทัพของพระเจ้ากรุงจีนไว้ได้ ด้านต่อไปที่ทัพจีนจะไปบุก คงหนีไม่พ้นกรุงหงสาวดี บ้านเกิดของตนแน่ ๆ เมื่อคิดได้ดังนั้น สมิงพระรามจึงอาสาทำศึกกับกามะณี

พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องดีพระทัยมาก จึงถามสมิงพระรามว่าต้องการสิ่งใดบ้าง ฝ่ายพระสมิงพระรามจึงตอบกลับไปว่า ต้องการแค่ม้าดีเท่าดีเท่านั้น พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องได้ยินดังนั้น จึงประกาศหามาไปทั่วเมือง แต่ก็ไม่ได้ถูกใจสมิงพระราม สุดท้ายจึงต้องหามาขายเสียดีกว่าจากนอกเมืองเมื่อออกมานอกเมือง สมิงพระรามได้พบกับม้าสองแม่ลูกของหญิงม่ายคนหนึ่ง โดยลูกม้านั้นมีกำลังมากถูกต้องตรงตามคุณสมบัติทุกประการ เมื่อสมิงพระรามเอามือแตะหลังม้า ก็ไม่ได้ทรุดอ่อนเหมือนม้าตัวอื่น ๆ สมิงพระรามจึงตัดสินใจขึ้นขี่ม้า และควบออกไปอย่างรวดเร็วจนฝุ่นฟุ้งกระจายไปทั่ว และแม้จะควบตั้งแต่เช้าจนบ่าย เจ้าม้านี้ก็ไม่ได้เหน็ดเหนื่อยเลย สมิงพระรามจึงสะบัดม้าเป็นเพลงทวน กลับเข้ามาเฝ้าพระเจ้าฝรั่งมังฆ้อง

เมื่อวันประลองศึกมาถึง ณ สนามรบ กามะณี ขุนศึกพระเจ้ากรุงจีน แต่งตัวใส่เสื้อหุ้มเกราะ คาดสายเอวประดับหยก เหน็บกระบี่ ฝ่ายสมิงพระราม ใส่เสื้อสีชมพูขลิบทอง จีบเอว ใส่กำไลต้นแขน ปลายแขนสอดดาบ สะพายแล่ง ทั้งสองฝ่ายต่างก็ร้ายรำเพลงทวนออกมาอย่างสง่างาม เมื่อสมิงพระรามเห็นชุดเกราะที่แน่นหนาของกามะณี จึงออกอุบายให้ทั้ง ๒ ฝ่ายร้ายรำเพลงทวน ถวายแก่พระเจ้าอยู่หัวทั้งสองทอดพระเนตร เป็นขวัญตาเสียก่อน แล้วจึงค่อยสู้กันทีหลัง กามะณีตอบตกลง ทั้งสองจึงรำทวนถวาย ซึ่งในขณะที่รำทวนอยู่นั้น สมิงพระราม ได้หาช่องทางที่จะสอดแทงทวนผ่านชุดเกราะ ซึ่งมีอยู่ ๒ ช่องทางคือ บริเวณใต้รักแร้ และกลีบเกราะท้ายหมวก ที่พอจะย่อนแทงได้หลังจากนั้น ทั้งสองฝ่ายก็เข้าโรมรันเพลงทวนต่อสู้กันหลายสิบเพลง ต่างคนต่างรับ ต่างป้องกัน ไม่มีคนเพลี่ยงพล้ำ สมิงพระรามจึงคิดว่าหากสู้ต่อไปแบบนี้ คงชนะได้ยากแน่ จึงแสร้งควบม้าหนี กามะณีจึงควบม้าไล่ตาม สมิงพระรามมองเห็นว่าม้าของกามะนีอ่อนแรงแล้ว จึงชักม้าเข้าสู่อีกครั้ง แต่ม้าของกามะนีที่อ่อนแรงหันหนีกลับไม่ทัน สมิงพระรามจึงได้สอดทวนแทงใต้รักแร้ กามะนีเสีย จึงหว่านที่ฝ่ายสมิงพระรามไม่รอช้า ชักดาบออกพร้อมเร่งม้า พินย่อนตามกลีบเกราะท้ายหมวกจนศีรษะของกามะนีขาด แต่ไม่ทันตกลงพื้น สมิงพระรามก็ได้ใช้ขอเหล็กเกี่ยวศีรษะใส่ตะกรวย แล้วชักม้ากลับไปถวายพระเจ้าฝรั่งมังฆ้อง

หลังจากนั้น พระเจ้ากรุงจีนได้นำศพของกามะนี มาทำพิธีฝังต่อไป ส่วนเหล่าทหารของพระเจ้ากรุงจีนก็โกรธแค้นมาก จึงขอเข้าไปตีกรุงอังวะ แต่พระเจ้ากรุงจีนนั้นรักษาสัตย์มากกว่าทรัพย์ จึงสั่งให้ถอนกองทัพกลับไป